

VÀI SUY NGHĨ VỀ : VIỆN NGHIÊN CỨU KHỔNG TỬ TẠI VIỆT NAM

Trần Văn Chính

I.- SƠ LƯỢC VỀ KHỔNG TỬ :

Khổng Tử (551-479 trTC), người làng Xương-bình, phủ Duyên-châu, tỉnh Sơn-đông thuộc nước Lỗ, một chư hầu nhà Chu bên Tàu (tức cuối đời Hồng Bàng ở bên nước ta). Khi mới sinh ra, thấy trán ông hơi cao nên đặt tên cho ông là Khâu, tức Khổng Khâu.

Năm ông 19 tuổi thì lập gia đình và giữ chức Ưu-lại. Chức này chuyên coi việc gặt thóc ở kho lúa. Sau đó, lãnh chức Thăng-điền, chuyên coi việc nuôi bò và dê để dùng cho các lễ cúng tế.

Năm 29 tuổi, ông muốn được học ở Lạc-ấp là chỗ Kinh-sư nhà Chu, nhưng vì nhà nghèo và đường xa nên mộng không thành. Nhờ có người học trò của ông là Nam-Cung-Quát bèn đem việc ông muốn đi du học tâu với Lỗ Hầu, tức vua nước Lỗ. Lỗ Hầu vội cho một cỗ xe song-mã và những người hầu hạ đưa ông đi du học.

Ở Lạc-ấp có nhà Minh-đường của Chu-công lập ra để chứa các sách vở, những luật lệ và những báu vật cùng các hình tượng của các vị Thánh-hiền đời trước. Ông bèn ưa thích và thường hay lui tới nơi đây để khảo cứu. Ở Lạc-ấp ít lâu, ông trở về nước Lỗ và tiếng tăm ông có cơ hội phát nẩy nhanh chóng và có rất nhiều học trò đến theo học.

Năm 35 tuổi, ông chú tâm vào việc mở trường và thu nhận rất đông học trò.

Năm 43 tuổi, vì nước Lỗ có việc họ Quý tiếm quyền vua và quan thần Dương Hồ làm loạn, nên ông chán ngán và ẩn cư.

Năm 51 tuổi, vua nước Lỗ là Định-Công bổ nhiệm ông làm quan Trung-Đô-Tể. Và năm sau thăng lên chức Đại-Tư-Khẩu, giống như quan Hình-bộ Thượng-thư bây giờ.

Năm 56 tuổi, ông được vua nước Lỗ thăng cho ông lên chức Tướng-sư. Từ đó, với uy-quyền Tể-tướng, ông quyền-nhiếp việc chính-trị trong nước.

Khi ông giữ chức Tể-tướng được 7 ngày, ông bèn đem tên Thiếu-Chính-Mão, là quan đại-phu xảo-quyệt và hiểm-ác ra hạch tội và giết chết. Và các quan Đại-Phu nước Lỗ là Quý-Tôn, Trọng-Tôn và Mạnh-Tôn không coi nhà vua ra gì, khiến nội bộ nước Lỗ bị chia rẽ. Trước tình thế này, ông bèn giải chức bộ ba trên. Từ đó, nước Lỗ được thanh bình và thịnh trị.

Vua nước Tề nhận thấy dân nước Lỗ quá thắng tiến và an bình nên bèn áp dụng quỷ kế và sai sứ mang 80 gái đẹp lộng lẫy và 30 chiến mã khỏe mạnh đem dâng hiến cho Lỗ Hầu là vua nước Lỗ. Lỗ Hầu liền say mê gái đẹp và ngựa hay nên biếng việc triều chính. Ông thôi buồn và liền bỏ sang nước Vệ.

Sang nước Vệ được 10 tháng, ông nhận thấy vua nước Vệ không biết trọng dụng người tài giỏi, nên ông bỏ sang nước Trần.

Đọc đường, khi đến địa giới nước Khuông, ông bị chặn đường vì lầm là kẻ gian. Ông và Tử Lộ đem đàn ra gảy, nên những kẻ nước Khuông biết đã lầm, nên xin lỗi ông.

Thấy vậy, ông bèn quay về nước Vệ một lần nữa. Tới nước Vệ, có vợ vua là nàng Nam-Tử nổi tiếng có nhan sắc quyến rũ và nổi tiếng về đường dâm dăng có ý muốn tiếp ông. Lúc đầu ông muốn từ chối, nhưng vì theo tục lệ nước Vệ, hễ ai muốn yết kiến vua thì phải gặp hoàng hậu trước đã. Ông Tử Lộ thấy thế không hài lòng. Nhưng ông Khổng Tử nói : "Nếu ta có làm điều gì không phải thì Trời bỏ ta! Trời bỏ ta !".

Thời gian ngắn sau, ông buồn bã và muốn sang nước Trần trở lại. Ở đây, ông được vua nước Trần trọng đãi, nhưng vì giặc giã nổi lên khắp nơi, nên ông muốn trở về nước Vệ lần thứ ba. Lần này, ông tưởng vua nước Vệ sẽ giúp ông, nhưng vua nước Vệ vẫn đứng dung và lạnh lùng.

Năm 68 tuổi, sau lần cuối cùng dừng chân ở nước Vệ trong thời gian dài. Bỗng, có ông được Quý-Tôn-Phi bên nước Lỗ cho xe đón ông trở về nước Lỗ, sau khi ông chu du tròn khắp nơi đã ngót 14 năm. Tuy nhiên, nay ông cảm thấy đã già và không cầu làm quan nữa. Ông muốn viết sách và dạy dỗ học trò. Ông đã san-định *Lễ-ký*, *Nhạc-ký*, *Kinh Thi*, *Kinh Thư* và phê bình *Kinh Dịch*. Học trò có tới 3.000 người, nhưng ông quý nhất chỉ có 72 người tinh thông lục nghệ.

Tại nước Tào, vào thời Xuân Thu, hạng thường dân không có cơ hội được giáo dục. Chính ông đã làm một việc phá lệ ở nước Tào. Ông phổ biến giáo dục cho tất cả mọi người, không phân biệt sang hèn hay giàu nghèo. Ông thường lấy *Kinh Dịch*, *Kinh Thi*, *Kinh Thư*, *Kinh Lễ* ra giảng dạy.

Xã hội nước Tào thời bấy giờ thường hay nhắc đến câu châm ngôn của Khổng Tử : "*Bất học Thi, vô dĩ ngôn*" và "*Bất học Lễ, vô dĩ Lập*".

Ông mất năm 479 trước Tây lịch Kỷ nguyên tại nước Lỗ vào đời vua Ai-Công.

Nhờ có công dịch sách, viết sách và dạy học trò mà ông Khổng Tử được lưu danh muôn thuở.

Ông Khổng Tử là người khai sinh cho nền triết học Nho Giáo. Sự có mặt của nền triết học này bắt đầu từ năm 551-479 trước Tây lịch kỷ nguyên. Triết học Nho Giáo là nền tảng chính yếu cho các nước ở Đông phương.

Tư tưởng triết học của Khổng Tử gồm có : *Ngũ Kinh và Tứ Thư*.

a) Trong Ngũ Kinh có :

- 1- Kinh Thi
- 2- Kinh Dịch.
- 3- Kinh Thư.
- 4- Kinh Lễ Nhạc.
- 5- Kinh Xuân Thu.

b) Trong Tứ Thư có :

- 1- Đại Học.
- 2- Trung Dung.
- 3- Luận Ngữ.
- 4- Mạnh Tử.

II.- NHO GIÁO VÀ CHỦ NGHĨA CÔNG SẢN :

Tiết lý Nho giáo gồm có : *Nhân, Hiếu, Đễ, Trung, Thứ và Lễ*. Chữ Nhân là yêu thương mọi người như yêu thương chính mình vậy. Cho nên trước năm 1975 tại miền Nam Việt Nam, từ lúc các em tuổi còn nhỏ, Quốc Văn Giáo Khoa Thư đã có dạy rằng :

THƯƠNG NGƯỜI NHƯ THỂ THƯƠNG THÂN

"Thấy người hoạn nạn thì thương.

Thấy người tàn tật lại càng trông nom.

Thấy người già yếu ồm mòm,

Thuốc thang cứu giúp, cháo cơm đỡ dần.

Trời nào phụ kẻ có nhân,

Người mà có đức, muôn phần vinh hoa.

Ca dao.

Trước 30-4-1975, tại Miền Nam Việt Nam, từ Trung Ương Sài-gòn, đến các Tỉnh Thành và xuống tận những Quận lỵ xa xôi trên toàn quốc, các lãnh vực văn hóa như trường học (bậc Tiểu học và bậc Trung học), các Bệnh viện, Bệnh xá, các nhà Dưỡng Lão, Mộ Côi và Tàn Tật... đều được hoàn toàn miễn phí. Trái lại, sau gần 38 năm cưỡng chiếm Miền Nam VN, với chế độ "csVN ưu việt", các trường học phải đóng học phí rất cao dù là cấp Tiểu học hay Mẫu giáo, các Bệnh viện thì có tới 3 hay 4 người nằm chung một giường để chờ đợi khám bệnh. Và nếu có tiền lo lót thì sẽ được kêu tên để khám bệnh trước ! Khốn nạn thật !

Về chữ NHÂN : Đối với CNCS, không bao giờ có lòng Nhân. Người csVN thà *giết lăm hơn thả lăm*. Cho nên Tô Hữu - trùm về lý luận csVN - đã dạy cho cán bộ csVN rằng :

Giết, giết nữa đi, bàn tay không phút nghỉ,

Cho ruộng đồng lúa tốt, thuế mau xong.

Cho Đảng bền lâu, cùng rập bước chung lòng,

Thờ Mao Chủ tịch, thờ Stalin bất diệt !

Tố Hữu.

Trời đất ! Giết hết rồi lấy ai mà làm ruộng để có lúa và đóng thuế cho đảng ! Người Việt Nam mà không thờ kính Tổ Tiên của mình đã có công dựng nước và giữ nước, mà lại đi thờ kính những kẻ ngoại lai đã mang tội sát nhân như Stalin và Mao !

Về chữ HIẾU : Đối với CNCS là tam vô : vô gia đình, vô tổ quốc và vô tôn giáo. Cho nên người csVN vì đã không có gia đình nên họ không có ông bà, cha mẹ, họ hàng, anh em. Họ chỉ có "đồng chí" trong công tác của đảng. Họ luôn dùng "đồng chí cha", "đồng chí con", "đồng chí chồng", "đồng chí vợ"... mà thôi.

Trong thời Phong Trào Cải Cách Ruộng Đất năm 1956-1958 tại miền Bắc VN, Trường Chinh - Tổng Bí Thư đảng csVN - đã đầu tổ giết chết cha mẹ mình cùng với cả triệu phú nông và trung nông, khiến cho tiếng gào khóc thảm thiết vang vọng bầu trời xanh !

Thời nay, đầu thế kỷ 21, tại VN, đảng csVN chủ trương mua đất của nông dân với giá rẻ mạt rồi bán lại cho ngoại bang với giá rất cao để kiếm lời, khiến cho nông dân với vài ba mẫu đất hương hỏa lâu đời đã trở thành trắng tay, không nợ nường dựa. Nông dân đi khiếu kiện thì bị công an chìm nổi đánh đập dã man và quăng lên xe cây để bỏ tù. Việt Nam hôm nay hiện có hàng vạn dân oan nghèo khổ đâm đơn khiếu kiện năm này qua năm khác mà không được xét xử !

Việt Nam là xứ có diện tích nhỏ nhất thế giới, mà nghịch đời lại có sân golf nhiều nhất thế giới, khiến cho các vùng nông thôn thiếu đất để canh tác. Hàng vạn, hàng chục vạn thiếu nữ ở vùng nông thôn đành phải sắp hàng trần truồng để cho các người Tàu ngắm nghía và chọn hàng, như mớ tôm mớ cá ngoài chợ ! Thật nhục nhã cho quốc thể ! Còn đầu Bà Trưng, Bà Triệu, Ý Lan, Từ Dũ, Bùi Thị Xuân, Cô Bắc, Cô Giang... tiết hạnh giá trong và oanh liệt như ngày nào !

Về chữ TRUNG : csVN thường hay huênh hoang khẩu hiệu : *Trung với Đảng, Hiếu với Dân. Nhiệm vụ nào cũng hoàn thành, khó khăn nào cũng vượt qua, kẻ thù nào cũng đánh thắng.* Lếu láo !

Trung với Đảng. Đồng ý. Đó là với các Đảng của các xứ Tự Do như Đảng Lao Động và Đảng Tự Do của xứ Úc, các Đảng Dân Chủ và Đảng Cộng Hòa của xứ Mỹ... tất nhiên, các đảng viên phải tuyệt đối trung thành với Đảng của họ theo đúng chủ trương và đường lối để phục vụ lợi ích cho toàn dân.

Trái lại, đảng csVN bắt toàn dân phải *Trung Với Đảng*. Nhưng rồi xin hỏi, đảng csVN *Trung* với ai ? Tất nhiên là phải *Trung* với chủ trương và đường lối của Quốc Tế III vô sản do Nga và Tàu dẫn dắt ! Và kết quả du nhập mù quáng một thứ chủ nghĩa ngoại lai tàn nhẫn vô nhân đạo ấy của ngoại bang xa lạ vào Việt Nam và csVN đã dùng vũ lực để áp đặt thứ chủ nghĩa độc hại đó lên toàn dân buộc toàn dân phải chịu cúi đầu noi theo ! csVN hay nói : *"Nga Tàu đánh Mỹ cho tới người Việt Nam cuối cùng"*. Tay sai như thế à ?

III.- NHỮNG LỜI RĂN DẠY CỦA KHỔNG TỬ ĐỐI VỚI CNCS :

Cộng sản Việt Nam chủ trương : "*chuyên chính vô sản, bạo lực cách mạng, đấu tranh giai cấp*". Và Lênin nói : "*Tôn giáo như thuốc phiện*" và Mao Trạch Đông nói : "*Trí thức như cục phân*".

Nhớ hồi đi tù "cải tạo", mấy boác cán bộ rằng hô mã tấu nói ngọng miền Bắc làm thầy đời "nên nớt" oang oang tại Liên trại III ở Cần thơ rằng thì là : "*... các anh có biết không ? Ba đời bần cố nông mới được kết nạp vào đảng cộng sản đấy nhé... !*". Ngồi ở phía dưới gần 2000 người gồm sĩ quan có, Bác sĩ Kỹ sư có, Giáo sư Công chức có... đều cúi mặt cố nín cười. Có tiếng rừ rừ ở phía sau lưng tôi nghe the thé như tiếng thì thầm bên tai của người tình muôn thuở : "*Mẹ kiếp ! Một đời bần cố nông mà đã dốt như vậy rồi ! Còn tới ba đời thì dốt như gì nhỉ...?*". Có tiếng xuyt xuyt rồi một giọng nghe như gió thoảng xì xào bên hiên nhà : "*Thì dốt như thằng thiến heo Đố Mười !*". Cũng may. Lúc này tù cải tạo còn được gia đình tiếp tế đầy đủ, nên chưa có antenne !

Vì thế cho nên, khi trên quê hương Việt Nam thân yêu của chúng ta vẫn còn người cộng sản vô thần cai trị, thì các tôn giáo vẫn còn bị csVN đàn áp, cài cán bộ vào giả làm kẻ tu hành "quốc doanh" để hòng làm tay sai cho đảng hay tệ hại hơn là làm lệch đi dòng chánh của các tôn giáo. Và nhất là thành phần trí thức, dù do cộng sản đào tạo hay những "trí ngữ" hải ngoại còn mơ hồ và lầm tưởng chủ nghĩa cộng sản là thần tượng, là con đường duy nhất đưa nhân loại đến thiên đàng mà nơi đó không có cảnh người bóc lột người và mọi người đều sống ấm no và hạnh phúc !

Trái lại, Nho-giáo do ông Khổng Tử sáng lập có chủ trương : "*Tử viết : Vi thiên giả, thiên báo chi dĩ phước. Vi bất thiên giả, thiên báo chi dĩ họa*". Tạm dịch : "*Ông Khổng Tử dạy rằng : Làm điều lành, thì trời sẽ ban cho phước lành. Làm điều chẳng lành (điều ác), thì trời sẽ giáng cho điều tai họa*".

Và "*Tích thiện phùng thiện, tích ác phùng ác*". Tạm dịch : "*Chứa điều lành thì gặp điều lành, chứa điều ác thì gặp điều ác*". Hoặc : "*Hành thiện chi nhân như xuân viên chi thảo. Hành ác chi nhân như ma đao chi thạch*". Tạm dịch : "*Người làm điều lành thì ví như vườn hoa nở vào mùa xuân. Người làm điều ác thì ví như dao sắt mài trên đá*".

Chúng ta nhận thấy rằng : chủ nghĩa đệ Tam Quốc Tế cộng sản do Lênin cướp chính quyền Nga hoàng năm 1917 – nói chung – và csVN do Hồ Chí Minh cướp chính quyền Quân Chủ Lập Hiến do Thủ Tướng Trần Trọng Kim cầm đầu Chính phủ và sau đó, csVN bắt buộc Hoàng đế Bảo Đại phải trao ấn kiếm và thoái vị – nói riêng – tất cả đều làm điều ác nhân thất đức như : cải cách ruộng đất, nhân văn giai phẩm, chinh quân chinh huấn, cải tạo tư sản ở miền Bắc. Và cải tạo tư sản, hợp tác xã quốc doanh nông nghiệp, cưỡng bức đi vùng kinh tế mới để csVN lấy đất lấy nhà, đổi tiền, hối lộ và tống người ra biển Đông làm mồi cho cá mập và hải tặc ở miền Nam sau 1975.

csVN còn chủ trương : "*Lính nguy ta đày, vợ nguy ta xài, con nguy ta sai, nhà nguy ta lấy*". Thật ác nhân thất đức biết dường nào ! Chủ trương của đảng csVN đã trái ngược với những điều mà ông Khổng Tử đã dạy trong triết lý của Khổng giáo !

IV.- ĐÒI ĐIỀU GÓP Ý :

Trước khi thực hiện Viện Nghiên Cứu Triết Lý Khổng Giáo tại Việt Nam, đề nghị đảng csVN hãy thực hiện các Viện Khảo Cứu Triết Lý Văn Hiến Việt Nam trong việc dựng nước và giữ nước của Tổ Tiên còn lưu truyền lại như : DÂN TỘC TƯ CHỦ, DÂN SINH HẠNH PHÚC, DÂN TRÍ TÀI ĐỨC, DÂN QUYỀN TỰ DO VÀ DÂN TÂM AN LẠC trước đã.

Còn nhớ, theo tin *Cờ Giải Phóng*, Ban Chấp hành Đảng Cộng sản Đông dương họp ngày 5-11-1945, ra Nghị quyết : "*Tự động giải tán Đảng Cộng sản Đông dương. Những*

Đảng viên của CNCS muốn tiến hành việc nghiên cứu Chủ nghĩa Mac-Lê sẽ gia nhập Hội Nghiên Cứu Chủ Nghĩa Marxist ở Đông Dương", do Trường Chinh làm Tổng thư ký". Theo Hồ Chí Minh, việc giải tán Đảng Cộng Sản Đông Dương này nhằm mục đích "*Hợp tác tinh thành*" với các đảng phái không cộng sản khác. Sau đó, Hồ Chí Minh thành lập một Chính phủ Liên hiệp do Hồ Chí Minh làm Chủ tịch và Nguyễn Hải Thần làm Phó. Số Bộ trưởng được chia ra : 2 ghế cho Việt minh, 2 ghế cho Việt quốc, 2 ghế cho Việt cách, 2 ghế cho Dân chủ và 2 ghế cho những người Độc lập. Nhưng sau đó, Hồ Chí Minh thủ tiêu những người nào có ý chống đối với Chủ nghĩa Cộng sản và không tuân phục Hồ Chí Minh ! Và cuối cùng, để lộ ra chân tướng làm tay sai cho cộng sản Đệ Tam Quốc tế như ngày hôm nay!

Ngày nay, dưới áp lực của Trung cộng, cộng sản Việt nam phải thành lập Viện Nghiên Cứu Khổng giáo để "*tắm ău đầu*" về văn hóa và vào một ngày thuận tiện nào đó, Trung cộng sẽ đồng hóa dễ dàng trọn gói luôn cả dân tộc Việt Nam !

Khổng giáo thường hay nói : "*Nhân chi sơ, tánh bản thiện*". Con người do Tạo hóa sinh ra đều có tấm lòng ngay thẳng, chân thật và hiền lành. Nhưng sau đó, do va chạm với môi trường nên bị ảnh hưởng theo. Nếu may gặp phải môi trường tốt thì sẽ làm được việc tốt. Nhưng chẳng may gặp phải môi trường xấu thì sẽ bị nhiễm lây việc xấu.

Giả sử, nếu Hồ Chí Minh đừng bỏ các Cụ Phan Văn Trường, Nguyễn Thế Truyền, và Phan Chu Trinh... để tranh đấu bất bạo động cho nền Độc lập của Việt Nam ngay trên đất Pháp. Và giả sử, nếu Hồ Chí Minh đừng tham gia vào Đảng cộng sản Pháp và sau đó từ chối việc được đề cử qua Nga để trở thành đảng viên cộng sản. Cho nên tại Nga, Hồ Chí Minh bị lây môi trường xấu là trở thành cán bộ của Đệ Tam Quốc Tế Cộng sản vô thần.

Từ đó đến nay, lúc đầu là Hồ Chí Minh rồi sau đó với những người thừa kế hung hăng, mù quáng và họ triệt để du dỗ, hăm dọa và cưỡng bách toàn dân theo cộng sản, để rồi ngày hôm nay tất cả đất nước và dân tộc Việt Nam đều lọt vào quỹ kế đồng hóa của Trung cộng, không có đường thoát ra.

Trung cộng đã dời cột mốc và lấn chiếm các vùng đất ở các tỉnh phía Bắc Việt Nam (thời Tổng Bí Thư Lê Khả Phiêu). Trung cộng đã lấn chiếm lãnh hải và biển đảo của Việt Nam (thời Tổng Bí Thư Nông Đức Mạnh). Trung cộng đã thuê rừng đầu nguồn đến 50 năm mà chúng đã dò tìm và biết được dưới đất sâu có rất nhiều quặng mỏ quý báu (thời Tổng Bí Thư Nông Đức Mạnh). Trung cộng đã khai thác quặng bauxite ở vùng Cao nguyên phía Tây Nam Tổ quốc (thời Tổng Bí Thư Nông Đức Mạnh và Thủ Tướng Nguyễn Tấn Dũng. Trung cộng đã lo lót 300 triệu đô la cho Mạnh và 150 triệu Đô la cho Dũng, theo Wikileaks). csVN ham tiền nên không mản đến hậu quả thảm khốc khi nước bùn đỏ bauxist trên vùng

cao sẽ tràn xuống và ô nhiễm các vùng thấp. Lẽ tất nhiên thượng nguồn sông Đồng Nai sẽ bị nhiễm độc. Vậy thì hơn 10 triệu dân vùng quanh sông Sài Gòn lấy nước đâu để uống ?!

Nay Trung cộng đã bắt buộc cộng sản Việt Nam phải in thêm một ngôi sao nhỏ trên cờ Trung cộng, trong lúc chào đón Tập Cận Bình (sắp thay Hồ Cẩm Đào để làm Tổng Bí Thư Trung cộng) và dạy tiếng Tàu trong các trường học như để dọn đường dư luận cho Việt Nam thành một chư hầu của Trung cộng sau : Mãn, Mông, Hồi, Tạng và nay thêm Việt !

Sau cùng, Trung cộng bắt buộc Việt Nam phải thực hiện Viện Nghiên Cứu Khổng giáo, vì Trung cộng biết rất rõ rằng dân Việt Nam đã từ lâu đều sùng bái và kính cẩn triết lý nhân, nghĩa, trung, hiếu của Khổng tử.

Và sau khi thực hiện xong Viện này, yêu cầu Bộ Chính Trị đảng csVN ra lệnh cho 3 triệu đảng viên cộng sản hãy sắp hàng một và cung kính từ từ tiến vào quỳ trước bàn thờ có ảnh của ông Khổng Tử để sám hối về những tội lỗi đã làm mờ nhạt đi truyền thống Văn Hiến ngàn đời của Tổ Tiên, đã làm băng hoại cơ cấu xã hội hiền hòa của Dân Tộc, đã đánh mất niềm tin tươi sáng của tuổi trẻ Việt Nam, đã làm nhạt nhòa nét thuần hòa về thuần phong mỹ tục của toàn dân và nhất là không noi theo gương tinh thần Tự Chủ dựng nước và giữ nước có từ nhiều ngàn năm về trước của Tiên nhân cho đến tận cuối thế kỷ 20 này !

Rồi đây, "*Thiên ác đáo đầu chung hữu báo, cao phi diển tẩu giả nan tàng*". Khi toàn dân nổi lên lật đổ chế độ cộng sản Việt Nam, thì các người cộng sản dù có bay cao hay chạy xa ra các nước tư bản để trốn tránh cũng khó tránh khỏi phải bị bắt và giải giao về lại Việt Nam để xử tội, vì khắp thế giới nơi nào cũng có người Việt Tị Nạn cộng sản cư ngụ !

V.- KẾT LUẬN :

Để kết luận, tôi xin nêu lên câu chuyện thật sau đây để chứng minh suy nghĩ hay hành động của người cộng sản là chỉ thừa dịp để chụp thời cơ như cuộc đảo chánh lật đổ Nga hoàng năm 1917, hay csVN thừa dịp cuộc meeting của công chức để ủng hộ chính phủ Trần Trọng Kim rồi cướp loa phóng thanh để hô hào đả đảo và lật đổ chính phủ Kim vì lấy lý do đã theo thực dân Pháp. Và sau đó, csVN ồ ạt nhận viện trợ vũ khí của Nga-Tàu để cưỡng chiếm miền Nam Việt Nam năm 1975 và tuyên bố đi theo con đường tiến lên Xã Hội Chủ Nghĩa như Nga và Tàu vậy.

Câu chuyện như thế này : sau khi đi tù về, trong khu tôi ở gần Ngã Ba Ông Tạ, cuối đường Lê Văn Duyệt, thuộc Quận 3 Sài-gòn, có một ông lão cũng biết đọc và hiểu kha khá chữ Nho và chữ Pháp. Một hôm, tình cờ tôi đi xe đạp ngang qua nhà ông, ông bèn lấy tay ngoắt ngoắt tôi như ra dấu hãy ghé nhà thăm ông vì tôi đã có dạy học cho con ông. Tôi hiểu ý, bước vào và chào ông. Ông lấy tay chỉ cho tôi chiếc ghế đầu ở hàng ba như ngầm bảo tôi hãy ngồi đấy. Rồi ông chậm rãi đi vào phía trong nhà chính và mang ra hai ly nước chè nóng để trên cái khay. Ông bưng cái khay đi ra và mời tôi xơi tí nước chè. Ông ấy là Bắc-kỳ

di cư 1954 đấy nhé! Nhưng ông không di tản năm 1975, mà ông còn ở lại vì ông có quá nhiều bà con làm lớn ở phía bên kia "vĩ tuyến 17 Sông Bến Hải hai bờ hai chế độ".

Sau một hớp trà nóng, ông khà một cái, rồi hất mặt lên và nói :

- *Moa* (ông cũng bập bẹ vài câu tiếng Pháp như un, deux, trois, quatre... Tiếng *moi*, tức tự xưng đại danh từ *tôi, tao, mỗ...*) *biết chú em mà không thích cộng sản, nhưng chú em mà có biết chủ nghĩa cộng sản có mặt trên trái đất này hồi nào không ?*

Tôi ú ớ vì bất ngờ nghe câu hỏi vu vơ của ông, nhưng cũng trả lời :

-Thưa ông anh, xin ông anh hãy nói thêm, chớ đàn em nào đâu rõ.

-Này nhé ! - ông tăng hăng rồi lên giọng - Chú em mà còn nhớ câu chữ Nho không nào ? Mọi nhắc lại cho chú em mà rõ nhé : Theo truyền thuyết bên Tàu khi mới khai thiên lập địa chỉ có con người đầu tiên là Bàn Cổ. Bàn Cổ chính là thủy tổ của loài người, cũng như ông Adam và bà Eva trong thần thoại bên Công giáo vậy. Trong sách chữ Nho có câu : "Bàn Cổ chi sơ, dị phân thiên hạ". Tức là vào thời đại Bàn Cổ, thiên hạ trên quả địa cầu này chưa có phân chia ranh giới, chưa có phân biệt chủng tộc hay màu da. Mọi người đều chung sống, bình đẳng, làm theo lao động và hưởng theo nhu cầu. Cũng như hiện nay, chủ nghĩa cộng sản sẽ tiến nhanh và tiến mạnh lên Chủ Nghĩa Đại Đồng, tức là thế giới này không còn ranh giới, không còn phân biệt màu da, không có giàu nghèo... Nhân loại không cần có bầu cử Tổng Thống hay Thủ Tướng, chỉ cần có một đảng hay một hội duy nhất mà thôi. Nếu ai ăn uống không hết thực phẩm của Nhà Nước cấp phát thì phải đi khám Bác sĩ xem, tại sao mà ăn không hết ? Có bệnh hoạn gì chẳng ?...

Tôi liếc quanh quất muốn chuồn ngay. Tôi nhìn bên kia đường thấy một cái quán ăn mà trước quày hàng có treo lủng lẳng ngược đầu mấy cái thân con chó không đầu đã mổ mà muốn buồn nôn. Tôi không rõ dạ tôi buồn nôn vì mấy câu ông anh Bắc kỳ Di cư 54 đã huênh hoang nói hay vì mấy thân con chó đã mổ banh bụng ra kia? Chắc cả hai.

Trời xui đất khiến, chừng 7 hay 8 năm trước, trong một cuộc đi biểu tình gần ngàn người trước cửa Tòa Đại sứ cộng sản Việt Nam tại thủ đô Canberra, Úc châu, tôi thấy đứng bên cạnh tôi là một ông lão hom hem tay cầm cán một lá Cờ Vàng Ba Sọc đỏ bằng vải mới tinh. Tay ông phất phất lá cờ vàng và miệng ông hô bằng giọng Bắc Kỳ rất theo tiếng loa của người điều khiển từ xa vang rền : "*Đả đảo cộng sản Việt Nam... Đả đảo... Đả đảo* !" Tôi liếc nhìn ông lão dường như thấy hơi quen quen đâu đó. Tôi gỡ mắt kiến đang mang và tiến đến rất gần bên ông. Tôi giật nảy người khi nhận ra ông này giống hệt ông Bắc kỳ 54 ở Ngã Ba Ông Tạ. Tôi bạo miệng mở lời :

- *Xin lỗi Bác. Hình như tôi nhận thấy Bác hơi quen quen ở bên Việt Nam là phải ?*

Ông quay lại nhìn tôi trong vài giây. Rồi bỗng ông kêu lớn lên :

- *Có phải ông là thầy giáo ở ngã ba đường Lê Văn Duyệt và Ông Tạ không ?,*

Tôi choàng tay ôm ông và mừng rỡ nói :

- *Chính là đàn em đây.*

Sau đó, trong câu chuyện tâm tình, ông cho biết ông được đưa con gái đã vượt biển và bảo lãnh qua Úc theo diện đoàn tụ. Tôi nói tôi thấy ông la chổng cộng giọng Bắc kỳ lớn tiếng quá, nên tôi mới chú ý đến ông. Té ra...

Ông hơi thoáng ngượng và nói như phân trần :

- *Đàn em còn nhớ câu nói của Tổng Thống Nguyễn Văn Thiệu nói không nhỉ ?*

Tôi mỉm cười và nhìn ông. Ông thản nhiên và tinh bơ như tính cố hữu của người Hà nội và nói :

"Đừng nghe những gì cộng sản nói, mà hãy nhìn kỹ những gì cộng sản làm".

Đoạn, ông hẳn học, gắt giọng và tuôn lời tiếp :

- *Cộng sản Việt Nam chỉ là lũ nói dối, khủng bố, tham nhũng và bán nước... !*

4 – 4 - 2012.

TRẦN VĂN CHINH

Khóa 11 Thủ Đức